

ת"פ 13936/06/13 - מדינת ישראל נגד איליה דרונוב

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 13936-06-13 מדינת ישראל נ' דרונוב

בפני כבוד השופט עידו כפכפי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איליה דרונוב

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע, בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, כי החלטתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום: עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ומעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216 (א)(1) לחוק העונשין, המיוחסות לו בכתב האישום.

כתב האישום

1. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 22.01.13 הגיע הנאשם לתחנת המשטרה באשקלון ופגש בשוטר לאוניד בלנקי. הנאשם איים בפגיעה בשוטר בוריס קדינוב בכך שאמר לשוטר בלנקי בשפה הרוסית "תגיד למזדיין בתחת הזה בוריס שאני אעקור לו את הראש".

לאחר שנעצר הנאשם בגין האיומים המתוארים לעיל ולאחר שלושה ימים למשרדי הבילוש לצורך מילוי דוחות בעניינו, החל הנאשם להשתולל ולהתפרע בכך שהטיח את ראשו בארונות שבמשרד תוך שהוא צועק ומשתולל. בכתב האישום צוין כי האירועים מושא העבירות הנ"ל אירעו על רקע עיכוב הנאשם על ידי השוטרים לאוניד בלנקי ובוריס קדינוב מספר ימים טרם האירוע המתואר לעיל.

הנאשם כפר בביצוע העבירות וטען כי לא איים על השוטר ולא התפרע בתחנת המשטרה. קו הגנתו הוא כי בגין פעולות פסולות של השוטרים, לרבות עיכובו ללא עילה לפני האירועים מושא כתב האישום, ואלימות כלפיו ביום האיום הנטען, בדה השוטר את הטענה כי איים.

פרשת התביעה

2. במסגרת פרשת התביעה העידו השוטרים נחום יפה, לאוניד בלנקי ושלמה כרמי. בנוסף הוגשו כראיות זכ"ד מיום 22.01.13 של השוטרת נחום יפה (ת/1), רישום של הדברים שאמר הנאשם המהווים את האיום הנטען בכתב האישום כתוב בשפה הרוסית (ת/2 - אשר נכתב במעמד שמיעת פרשת התביעה), דו"ח המעצר של הנאשם (ת/3) והודעת הנאשם במשטרה מיום 22.01.13 (ת/4).

עיקר גרסת המאשימה נשענת על עדותו של השוטר לאוניד בלנקי. במסגרתה מסר כי ביום האירוע (שהיה יום בחירות) הגיע לתחנת המשטרה לבוש מדים והמתין לניידת שתאסוף אותו לקלפיות שם עבד כמאבטח. לטענתו, ניגש אליו בחור שעוכב לתחנה כמה ימים קודם לכן, ואמר לו ברוסית דברים ביחס לשותף שלו בצוות הבילוש.

בהמשך טען העד כי הוא מתקשה לחזור על הדברים ששמע מפי הנאשם מאחר ועברו ארבע שנים עם זאת כתב את הדברים בשפה הרוסית במילים עבריות (ת/2). העד טען כי שמע את הנאשם אומר: "תגיד למזדיין בתחת הזה בוריס שאני אעקור לו את הראש." (עמ' 22, שורה 4). לדבריו, תפס את הדברים כאיום על שוטר ומיד הודיע לנאשם כי הוא עצור. בהמשך הורה לנאשם לבוא איתו. משסירב הנאשם, החל השוטר לדחוף אותו לכיוון משרדי הבילוש. לאחר שהצמיד את הנאשם לקיר בכוונה לפתוח את דלת המשרד, שמע את הנאשם אומר לו: "אל תדאג הכל כבר סוכם" (עמ' 22, שורה 19) בהמשך סירב הנאשם להיכנס למשרד ולאחר מכן החל להשתולל עד שבשלב מסוים נרגע והתיישב.

משהתבקש לתאר את האופן בו השתולל הנאשם, העיד השוטר בלנקי כי הנאשם "צעק וזרק, ניסה לקום וניסיתי להושיב אותו, הוא דחף ארוניות... השתולל. ניסה לקום... ניסיתי להושיב אותו בכוח כמה פעמים, באיזה שהוא שלב צעק "עזבו אותי אני פסיכיאטרי"... (עמ' 22, שורה 23). בהמשך העיד כי הצליח להרגיע את הנאשם באמצעות כך שניסה להושיב אותו בכוח ואמר לו להירגע.

בחקירה נגדית טען השוטר בלנקי כי אינו זוכר שהנאשם צעק, זרק דבר מה או עשה דבר יוצא דופן בתחנה טרם האירוע עליו העיד. במענה לשאלה מדוע לא לקח את הנאשם לחדר מעוכבים ליד היומן, השיב העד כי אינו זוכר וכי באותה עת מצא לנכון להעלות אותו למשרדו. בתגובה לדברי ב"כ הנאשם כי עשה זאת על מנת שלא יראו אותו מכה את הנאשם השיב העד כי לא הכחיש שעשה שימוש בכוח כלפי הנאשם "ציינתי את השימוש בכוח." (עמ' 25, שורה 30). העד אישר כי הדלת למשרד הבילוש היא דלת פלדלת נעולה הנפתחת באמצעות קוד. לטענתו, החליט לקחת את הנאשם למשרד הבילוש מאחר וזה "משרד מסודר עם דוחות ויכולתי לרשום." (עמ' 26, שורה 8).

השוטר בלנקי התייחס לטענות הנאשם ביחס לאלימות שננקטה כלפיו באומרו כי לא הכחיש שעשה שימוש בכוח במהלך שהייתו של הנאשם בתחנת המשטרה, עם זאת טען כי אינו זוכר בדיוק מה אירע לפני ארבע שנים והאירועים מפורטים בדו"ח הפעולה שלו. במענה לשאלה האם בעט לנאשם בגבו או דרך לו על ראשו השיב השוטר כי אינו זוכר את הפעולות שביצע ארבע שנים קודם לכן.

ב"כ הנאשם הציגה בפני השופט את התמונות המעידות על חבלות שנגרמו לנאשם, לטענתו, כתוצאה מאליומות השוטרים. ביחס לכך טען השופט: "לא הבנתי, אני נמצא פה על מה? לא זוכר בדיוק מה הפעולות שנעשו, בדוח הפעולה שלי לא הסתרתי שהוא השתולל." (עמ' 28, שורה 5). במענה שוב למה התכוון בכך שאמר שעשה שימוש בכוח, השיב השופט כי איננו זוכר איזה שימוש בכוח עשה לפני ארבע שנים.

בתגובה לדברי ב"כ הנאשם כי הוא והשופט בוריס צעקו על הנאשם והכו אותו מאחר והסריט את החיפוש טען השופט כי מדובר בשקר. לדבריו השימוש בכוח בו הוא נוקט עומד ביחס להתנגדות העציר: "אם הוא צועק אתה מנסה להשתלט עליו. זה יכול להיות הרבה דברים." (עמ' 36, שורה 27) בהמשך טען שוב כי ציין בדו"ח הפעולה שלו שהשתמש כלפי הנאשם בכוח וכיום איננו זוכר את הפעולות בהן נקט לאור הזמן הרב שחלף.

ב"כ הנאשם הציגה בפני העד סרטון שהוצג בתקשורת (יוטיוב) ממנו עולה לטענתה כי שהוא נוקט אלימות כלפי אזרחים יחד עם שוטרים נוספים, בעת פעילות בחוף הים. ביחס לכך טען השופט בלנקי כי הועמד לדין משמעתי בעניין זה והוחלט כי הוא זכאי בדיון. בהמשך טען העד כי לא ידוע לו שהנאשם הגיש תלונה למח"ש כנגדו וטען כי איננו זוכר שנחקר במח"ש בגין האירוע מושא כתב האישום וכי נחקר במח"ש "לא מעט פעמים" (עמ' 37, שורה 21).

בהמשך עדותו נשאל השופט בלנקי מדוע, לדעתו, איים הנאשם על השופט בוריס קדינוב. בתגובה השיב בלנקי כי יתכן והדבר היה קשור לאירוע אחר שאירע יומיים קודם לכן, בו עוכב הנאשם על ידו ועל ידי השופט קדינוב. בלנקי טען כי אינו זוכר בשל מה עוכב הנאשם ובמה היה חשוד באותו רגע. בנוסף לא זכר מדוע לא ציין בדו"ח הפעולה שלו במה היה חשוד הנאשם ומדוע הוחלט לעכבו. כמו כן, העד לא זכר מדוע ביצע חיפוש ברכבו של הנאשם וכן לא זכר שהנאשם הסריט באמצעות הפלאפון הנייד שלו את החיפוש ובתגובה לך כעסו הוא והשופט קדינוב וביקשו שיפסיק לצלם.

במענה לשאלה מדוע החליט לעכב את הנאשם בחשד להחזקת סמים, כפי שכתב בדו"ח הפעולה שלו, על אף שלא ציין כי מצא סמים בחזקתו של הנאשם אלא סכין יפנית קטנה, השיב השופט כי איננו יכול להתייחס לכך מאחר ואינו זוכר. בהמשך טען כי סכין יפנית שחלקה העליון מושחר יכולה להעיד על שימוש שנעשה בסכין לצורך חיתוך אצבעות חשיש. בתגובה לדברי ב"כ הנאשם לפיהם הנאשם נתן הסבר המניח את הדעת להימצאות הסכין ברכבו והתיק בגין החזקתה נסגר, טען השופט כי הוא מבצע את עבודתו.

3. אודה כי עדותו של השופט בלנקי לא הותירה בי רושם חיובי. העד התחמק מלענות לשאלות רבות, טען כי אינו זוכר את האירוע והפנה דחופות לדו"ח הפעולה שלו. מעדותו עולה כי לא הייתה עילה ברורה לעיכובו של הנאשם מלכתחילה, באירוע הראשון וזאת בפרט לאור העובדה כי לא הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין החזקת סכין. מסקנות אלו למעשה יש בכוחן לחזק את גרסת הנאשם לפיה השוטרים התנכלו לו מאחר והחליט להסריט את החיפוש שנעשה ברכבו וכפועל יוצא מכך הוחלט לסבכו בעבירות המיוחסות לו. עדות השופט בלנקי לפיה נחקר פעמים רבות במח"ש מעידה על כך שלא פעם נדרש השופט בלנקי לחקירה בנוגע להתנהלותו המקצועית ויש בכך כדי לתמוך בגרסת הנאשם ביחס לאלימות שננקטה כלפיו. (בהקשר זה אפנה להחלטתי מיום 7.6.17 בעניין עיון במרשם המשמעתי של העד

ואבהיר כי עדות השוטר בלנקי אינה עולה בקנה אחד עם העדר רישומים במרשם שהועבר לעיוני).

ההתרשמות מעדות זו מחייבת חיזוק ולא מצאתי כי ניתן להרשיע בעבירות המיוחסות לנאשם רק על בסיס עדותו של השוטר בלנקי.

4. אשר לעבירת האיומים המיוחסת לנאשם, עדותו של השוטר אינה נתמכת בראיה כל שהיא מאחר ואף השוטרת יפה נחום שהייתה בתחנה רשמה במזכר (ת/1) כי הנאשם "זרק מילה ברוסית" וחזרה על גרסה זו גם בחקירתה הנגדית, (עמ' 18, שורה 18). לפי גרסה זו רק לאחר מכן הגיע אליו השוטר בלנקי ולקחו. דברים אלו עומדים בסתירה לעדותו של בלנקי לפיה הנאשם ניגש אליו ואמר לו משפט ברוסית.

בהתאם לאמור בדו"ח שכתבה נחום (ת/1) הנאשם וחברו הגיעו במועד הנ"ל לתחנת המשטרה כשהם כועסים ודרשו שבוחן תנועה אחר יבדוק את רכבם לאחר שנמצא שרכבם אינו כשיר. צוין כי אחד מהבחורים ניגש לשוטר לאוניד "וזרק מילה ברוסית". בהמשך לקח אותו לאוניד לחדר הסיוור.

מעדותה של השוטרת נחום השתמע כי הנאשם המתין, יחד עם חברו, להסעה לקלפי. בהמשך, תיקנה ואמרה כי איננה זוכרת לצורך מה הגיע הנאשם לתחנה. העדה מסרה כי המזכר שכתבה עורר את זיכרונה ביחס לאירוע, כמו כן כאשר ראתה את הנאשם מחוץ לאולם בית המשפט החלה להיזכר "שהיה משהו" (עמ' 17, שורה 31). בהמשך עדותה מסרה נחום כי, לאחר שנאמר לנאשם שלא ניתן לעשות דבר ביחס לפסילת הרכב, החל זה להתפרע בתחנת המשטרה ולצעוק ברוסית. העדה אישרה כי הדבר אינו מצוין בדו"ח הזכ"ד שערכה ביחס לאירוע.

גם עדות השוטרת נחום הייתה מבולבלת וניכר כי לא ידעה לפרט מה אירע ומדוע עוכב או נעצר הנאשם לאחר שדיבר עם השוטר בלנקי. לא ניתן הסבר מניח את הדעת להעדר כל תיעוד מתי נכתב המזכר ובהקשר לאיזה אירוע, שעה שאין עליו אף ציון מספר אירוע. מבחינת מכלול עדותה עולה כי אין לתת משקל לעדותה ואין בכוחה לחזק את עדותו של השוטר בלנקי.

מן האמור לעיל עולה כי מדבריה של השוטרת נחום יש להסיק כי הנאשם התפרע ביומן (מזכירות המשטרה) ואילו מעדותו של השוטר בלנקי עולה כי הנאשם התפרע בחדר הבילוש. כך או כך, גם עבירה זו של התנהגות פרועה במקום ציבורי, נשענת על תשתית ראייתית רעועה ביותר שלא ניתן לבסס עליה הרשעה.

גרסת הנאשם

5. כאמור, הנאשם כפר במיוחס לו. בדיון מיום 07.11.16 טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם מודה שהגיע לתחנת המשטרה ביום 22.01.13 אולם כפר כי איים על השוטר או על מאן דהוא, כמו כן כפר בכך

שהתנהג באופן פרוץ במקום ציבורי.

בעדותו פירט הנאשם את הרקע לאירוע מושא כתב האישום שגרם, לטענתו, ליחסם של השוטרים כלפיו והביא בסופו של יום להגשת כתב האישום נגדו, שלא בצדק. הנאשם טען כי יומיים קודם לאירוע מושא כתב האישום, בתאריך 20.01.13, נהג ברכבו ליד אזור המרינה באשקלון ולידו ישב חברו בשם רומן פוליקוב. (יצוין כי רומן לא העיד במשפט מאחר ולטענת הנאשם מתגורר בחו"ל ולא ניתן להביאו לעדות. עם זאת, עדותו של רומן במח"ש הוגשה כראיה מטעם הנאשם).

בהמשך העיד הנאשם כי בעודו נוסע, נעצר ע"י השוטרים בוריס ולאונד אשר ביקשו לערוך חיפוש ברכב, לטענתו, ללא סיבה מפורשת. בחיפוש בתא הכפפות נמצאה סכין יפנית אשר לטענת הנאשם, שימשה אותו לצורך עבודתו כאשר עבד בחברת "רב בריח". בנוסף מצאו השוטרים בתא הכפפות בקבוק בושם אותו פתחו והשליכו מאחורי כיסא הרכב. משראה זאת הנאשם ביקש להסריט את החיפוש באמצעות מכשירו הנייד, השוטרים הסכימו והוא החל לצלם את החיפוש שלטענתו, בוצע בצורה בלתי מסודרת וכלל השלכת חפציו מתוך הרכב החוצה. בתום החיפוש הודיעו לו השוטרים כי עליו להתלוות עימם לתחנת המשטרה.

בהגיעם לתחנה ניגש אליו בוחן רכב והודיע לו כי רכבו נמצא בלתי כשיר לנסיעה וכן נתן לו קנס בסך 1500 ₪. בחיפוש בתיקו נמצאה סכין רגילה (לא הסכין היפנית) שלטענת הנאשם, לא הניח בתיקו. לדבריו, בתגובה להצהרת השוטר בוריס שיפתח לו תיק בגין החזקת סכין טען הנאשם כי הסכין אינה שלו וכי מעולם לא ראה אותה. הנאשם טען בנוסף כי בחיפוש שנערך ברכב נבדק גם התיק ולא נמצאה שם הסכין וכי ניתן היה לראות זאת בסרטון שצילם, אילולא נמחק הסרטון ממכשיר הפלאפון.

בהמשך, לטענת הנאשם, השוטר בוריס פנה אליו ושאל מדוע צילם את החיפוש: "אמר למה אתה מצלם מה אתה גבר חכם..." ("עמ' 62, שורה 29) מיד החל השוטר להכותו "התחיל להביא לי כאפות קטנות בפרצופים לא הכי חזק שאפול..." (שורה 30) השוטרים ביקשו ממנו "לפתוח" את מכשיר הפלאפון שלו באמצעות הקוד על מנת לצפות בסרטון שצילם. הנאשם סירב לפתוח את המכשיר ללא נוכחות עו"ד ולפיכך החליטו השוטרים שלא להחזיר לו את הפלאפון והוא יצא מתחנת המשטרה ללא המכשיר.

6. אשר לאירוע מושא כתב האישום, הנאשם מסר בעדותו כי ביום 22.01.13 חזר לתחנת המשטרה כדי להראות לבוחן הרכב שהחליף את החלקים שהיה צריך להחליף ברכב. הבוחן בדק את הרכב והחליט שאינו כשיר מאחר וידית ההילוכים לא הוחלפה. הנאשם חזר פנימה לתחנת המשטרה, ניגש לאחת הפקידות וביקש שבוחן אחר יבדוק את רכבו. משנאמר לו כי אין בוחן אחר הודיע הנאשם כי לא יוותר ויפנה למח"ש. אז תפס אותו השוטר לאונד אשר עמד בסמוך אליו, הפילו לרצפה ותפס בידיו מאחורי גבו.

"השוטרים אמרו על מה הוא עצור. לאונד אמר שהוא יודע... זוכר שהוא תפס אותי מאחורה ולקח אותי לקומה

שניה. שם לאוניד התחיל להביא לי מכות חזק... רק נתן כפות מכות. נכנס שוטר שאל מה קרה... הם התחילו ביחד להביא מכות. נפלתי מהכיסא... נפלתי והם נתנו מכות על הבטן על כל הגוף. עם הרגליים שלהם. השוטר השני שאני לא יודע את שמו שם על הראש שלי את הנעל שלו ולאניד נתן לי מכות ולא היה לא אויר... פתאום נכנס בוריס... גם בוריס התחיל להביא לי מכות... היה לו מכשיר קשר. הוא נתן לי עם המכשיר על הכפתורים בראש. היה לי גולה כחולה בראש. היה לי דם... " (עמ' 64, שורה 11 ואילך).

לאחר שיצא מהחדר הורו לו השוטרים לפתוח את הפלאפון ולהראות להם את הסרטון שצילם. הנאשם סירב לעשות זאת והשוטרים הודיעו לו שלא יקבל את המכשיר בחזרה. בהמשך הורו לו לחתום על מסמך כלשהו ולקחת את המכשיר וכך עשה. לטענת הנאשם, בדק בנוכחות השוטרים האם הסרטון נמצא בפלאפון ונוכח לדעת שהוא נעלם.

בהמשך, מיד בצאתו מתחנת המשטרה פנה הנאשם והלך לבית החולים. שם טען כי הוכה בתחנת המשטרה. משהוסבר לו כי באם יגיש תלונה בגין אלימות מצד השוטרים לא יצטרך לשלם עבור הטיפול, פנה הנאשם וחזר לתחנת המשטרה. שם טען בפני הפקידה כי הוא מעוניין להגיש תלונה מאחר והוכה על ידי שוטרים. לדבריו, הפקידה צחקה ואמרה לו כי אין באפשרותו להגיש תלונה על שוטר. לאחר מכן חזר הנאשם לבית החולים.

יומיים לאחר האירוע ביקר הנאשם במשרדי מח"ש. שם צולם ותועדו החבלות שלטענתו נגרמו לו ואף עבר בשלב מאוחר יותר בדיקת פוליגרף, בהתאם לבקשת חוקרי מח"ש.

7. בעדותו, הכחיש הנאשם שאיים על בוריס באוזני השוטר לאוניד: "לא אמרתי לו את זה. אמרתי לו שאני אפתח את התיק ואני לא אעזוב את התיק הזה." (עמ' 67, שורה 11).

מבחינת גרסתו הראשונית בעת המעצר (ת/3) עולה כי הכחיש ונכתב מפיו: "לא אמרתי את זה". בעדותו במשטרה (ת/4) עולה כי הכחיש כלל כי דיבר עם השוטר בלנקי ובחקירתו במח"ש (נ/6) לא נשאל כלל על הסיבה בגינה החלה האלימות הנטענת כלפיו ורק טען כי לאוניד בלנקי אמר לו לפתע שהוא עצור (ש' 33 - 39). אמנם גרסתו זו של הנאשם, כי אמר לשוטר שיפתח את התיק ולא יעזוב את זה, היא גרסה כבושה, אולם נדמה כי לא ניתנה לו הזדמנות מלאה למסור גרסה ביחס לעבירת האיומים זולת מספר שאלות קצרות בחקירה שהתקיימה, סמוך לאחר שלטענתו הוכה.

בתמיכה לטענותיו הגיש הנאשם תמונות ותיעוד רפואי המעידים על חבלות שנגרמו לו בסמוך ליום בו אירע האירוע מושא כתב האישום. אמנם, מעין בתמונות שהוצגו לעיוני, קשה להתרשם מחבלות במידה התואמת את עדותו של הנאשם ביחס לאופן בו הוכה בתחנת המשטרה. הדברים עולים אף מחקירתו של הנאשם במשרדי מח"ש (נ/6) שם נשאל בבירור כיצד תיאוריו ביחס לאלימות קשה שהופנתה כלפיו עולים בקנה אחד עם העובדה שכמעט ולא מופיעים סימנים על גופו. בתגובה לכך טען הנאשם כי יש לו סימנים בפניו, בבטנו וברגליו וכי הוא יראה את הסימנים לחוקר בבוא זה לצלם אותו. נראה כי החוקרת לא הסתפקה בתשובתו והקשתה כיצד, לבד

מסימן שפשוף ברקה, אינה מבחינה בסימנים נוספים על אף טענות הנאשם כי הוכה רבות בפניו ובראשו. במענה לכך השיב הנאשם: "אני לא יודע מה להגיד לך, יש לי תמונות ואני אשלח לך, והיה לי גם דם שירד מהפה ויש לי גם בראש מתחת לשיער גולות." (גיליון 5, שורה 133). למרות אי התאמה מלאה בין תיאורי הנאשם לחבלות, אין משמעות הדבר שלא ניתן לתת כלל אמון בטענות הנאשם כי הוכה על ידי השוטרים אם כי, יש מקום לקבוע כי הנאשם הגזים בתיאורו את אופן האלימות.

ואכן, קיימים ממצאים המעידים על כך שהנאשם היה חבול. במכתב המחלקה לרפואה דחופה מיום 22.01.18 (נ/5) צוין כי הנאשם התלונן שהותקף ע"י שוטרים. צוין כי מופיעה המטומה על מצחו של הנאשם בצד שמאל. בצוואר, רגישות במישוש, המטומה בחזה וכן צוין כי על גופו של הנאשם נראים סימני חבלה ושפשופים מפוזרים בגב העליון. בהעדר הסבר אחר לקיומם של סימנים אלו ובהעדר טענה כי הנאשם נראה חבול אף קודם לכניסתו לתחנה, לא ניתן לשלול גרסת הנאשם.

כמו כן, בתמונות שהוגשו לעיוני ניתן להבחין בחבלה ברקתו השמאלית של הנאשם ובסימני שריטות על גבו בפלג גופו העליון, וכן בחבלה בבטנו. הסכמתו של הנאשם לעבור בדיקת פוליוגרף ביחס לתלונה שהגיש במח"ש מהווה ראיה נוספת המחזקת את גרסתו, גם אם לא ניתן לתת משקל לתוצאות הבדיקה. ממסמך "שיחה עם מתלונן איליה דרונוב" מיום 31.07.13 עולה כי הנאשם נשאל האם הוא מוכן לעבור בדיקת פוליוגרף ביחס לתלונה שהגיש במח"ש וכי הנאשם הסכים לכך. תוצאות הבדיקה (נ/7) היו כי הנאשם נמצא דובר אמת ביחס למכות ("בעיטות" ו"כאפות") שקיבל באירוע השני. ביחס לאירוע הראשון נקבע כי לא ניתן להגיע לממצא אם כי ייתכן והיו דחיפות או אירוע פיזי כלשהו, (יוער כי בסופו של יום הוחלט שלא לפתוח בחקירה כנגד השוטרים).

ראיה נוספת התומכת בגרסת הנאשם היא עדות שנתן חברו של הנאשם, פוליאקוב רומן במשרדי מח"ש (נ/7). במסגרת הודעתו מסר רומן כי הנאשם מבקש להגיש תלונה על כך שהשוטרים הכניסו אותו לחדר בתחנת המשטרה והכו אותו. רומן הודה כי לא ראה את המכות אולם טען כי ראה סימני אלימות על גבו ופניו של הנאשם.

8. אל מול גרסת הנאשם ניצבת עדותו של השוטר כרמי אשר גבה את הודעתו במשטרה (ת/4) ואף השיב לו את מכשיר הפלאפון שנלקח ממנו. לדבריו, אילו הנאשם היה מתלונן בפניו שהוכה, היה מצוין זאת בדו"ח החקירה. כמו כן טען כי אם היה מבחין בסימני אלימות היה דואג לציין זאת ואף לתעד את הסימנים. משהוצגו בפניו התמונות המתעדות את חבלותיו של הנאשם טען כי לא יכול היה להבחין בחבלות בגבו של הנאשם מאחר ולבש חולצה: "אם היה רוצה להראות לי הייתי שמח לצלם" (עמ' 41, שורה 6) וכן טען כי במצב בו יש טענה לאלימות מצד שוטר הוא מעדיף לתעד את החבלות בעצמו ולא להפנות את המתלונן לגורם אחר: "עדיף לי לצלם את זה... אין לי מה להסתיר." (שורה 12).

במענה לשאלה מדוע לא אמר לחוקר כרמי שקיבל מכות מהשוטרים, השיב הנאשם: "כי ככה עומד לאוניד בוריס ואדם שלישי שהרביץ לי... ויוצא לי דם. אומר לא תצא מהחדר אם לא תחתום. מה אגיד? כן הם הרביצו לי?.." (עמ' 70, שורה 10) ובהמשך, ביחס לעדותו של כרמי לפיה לא ראה סימני אלימות על פניו, טען הנאשם

כי אינו מתפלא על כך מאחר ו"כולם חברים שם" (שורה 17).

9. ביחס לגרסת הנאשם לפיה האירוע כולו קרה בשל חוסר שביעות רצונם של השוטרים מכך שהסריט את החיפוש שנעשה ברכבו, המאשימה טענה כי הנאשם אינו דובר אמת וכי כלל לא הסריט את החיפוש. ביחס לכך הפנתה ב"כ המאשימה את הנאשם לעדותו של חברו רומן במח"ש במסגרתה טען כי הנאשם הוכה מאחר ו"עשה כאילו הוא מצלם וידאו בטלפון אבל הוא לא צילם שום דבר" (גיליון 1, שורה 19). ב"כ המאשימה טענה כי עדות זו מקעקעת את גרסת הנאשם מאחר ועולה ממנה כי הנאשם העמיד פנים שהוא מצלם.

לטעמי, עדותו של רומן איננה מערערת את גרסת הנאשם מאחר ויתכן שרומן לא קלט את הדברים לאשורם או כשל בהסבר הסיטואציה והדברים שאמר בהמשך מעידים על כך. במענה לשאלה מדוע השוטרים הכו את הנאשם השיב רומן: "על זה שהוא צילם בטלפון ולא רצה להראות" (שורה 22) ובמענה לשאלה, מה צילם הנאשם, השיב כי צילם את החיפוש שהשוטרים עשו. מדברים אלו עולה כי רומן התכוון לכך שהנאשם אכן צילם את החיפוש ולא לכך שהעמיד פנים כמצלם. יוער כי גם במזכר השוטר בלנקי (נ/10) עולה כי הנאשם צילם את החיפוש ברכבו והתלונן בזמן אמת על אופן החיפוש, מזכר המחזק את גרסת הנאשם.

אשר ל"היעלמות" הסרטון ממכשיר הפלאפון, הנאשם טען כי השוטרים עיכבו את מכשיר הפלאפון בתחנה במשך יומיים שבמהלכם הצליחו לפרוץ למכשיר ולמחוק את הסרטון שהסריט בעת החיפוש. במענה לשאלה, כיצד עולה גרסתו בקנה אחד עם עדותו לפיה בעת האירוע מושא כתב האישום ביקשו ממנו שוב השוטרים שיפתח את המכשיר טען הנאשם: "בגלל שהם רצו שאני אראה... שאין כלום" (עמ' 70, שורה 31).

עדות הנאשם ביחס לסכין שלכאורה נתפסה בתיקו, מחזקת עוד יותר את גרסתו בנוגע להסרת החיפוש שכן טען בחקירתו בגין עיכובו באירוע הראשון (נ/4) כי מעולם לא ראה את הסכין וכי צילם בוידאו שהשוטרים פתחו את התיק ולא מצאו בו סכין.

10. הנאשם לא הועמד לדין בגין החזקת הסכין עם זאת, ב"כ המאשימה התייחסה לעניין זה בחקירתו הנגדית של הנאשם על מנת להוכיח שגרסתו איננה מהימנה. בהקשר לכך הפנתה ב"כ המאשימה לתשאול הנאשם במח"ש בו טען כי הסכין שנמצאה בתיקו שייכת לו וכי קיבל אותה מחברתו באוקראינה וזאת בניגוד לדברים שמסר קודם לכן לפיהם נמצאה רק סכין יפנית בתא הכפפות ברכב.

ראשית, דו"ח התשאול במח"ש לא צורף ועל כן לא ניתן לבסס ממצאים על הנאמר בדו"ח. כמו כן, המאשימה לא טרחה להציג את הסכין שלכאורה, נתפסה בתיק או ברכבו של הנאשם ואין כל ממצא ראיתי בתיק לעניין זה. כמו כן, הנאשם טען כי אין לו חברה באוקראינה ששולחת לו סכינים וכי איננו יודע כלל לאיזה סכין מכוונת ב"כ המאשימה.

הנאשם טען כבר בחקירתו במשטרה מיום 20.01.13 (נ/3) כי הסכין היפנית שנתפסה בחזקתו משמשת אותו

לצורך עבודתו ב"רב בריח". אמנם, תשובת הנאשם ניתנה במענה לשאלה מדוע הוא מחזיק סכין בתיק (ולא ברכב) אולם, יתכן והנאשם לא שם ליבו לכך בפרט לאור העובדה כי הוא מתקשה בשפה העברית ומכך ניתן היה להתרשם אף מעדותו בבית המשפט. בהמשך הודעתו נשאל הנאשם האם הסכין נמצאת תמיד ברכבו ללא קשר לעבודה והנאשם השיב כי הסכין תמיד ברכב.

יוער כי במסגרת חקירתו הנ"ל (נ/3) נשאל הנאשם מדוע הפריע לשוטרים במהלך החיפוש והחל לצלם את החיפוש במצלמה וכן נשאל שוב לשם מה היה צריך לצלם ("למה בכלל היית צריך לצלם"). שאלות החוקר מעוררות, לטעמי, תמיהה ומחזקות את גרסת הנאשם ביחס לתיעוד החיפוש וטענתו לפיה השוטרים לא היו מרוצים מכך. הנאשם אף טען בפני החוקר כי הוא יכול להראות לו את אשר אירע בחיפוש מאחר וצילם את הכול. דברים אלו מחזקים את גרסת הנאשם כי צילם את החיפוש והסרטון נמחק בדרך כלשהי ממכשיר הפלאפון.

11. עניין נוסף המקים חשד להתנהלות בלתי תקינה של המשטרה בנוגע לנאשם נוגע לתפיסת מכשיר הטלפון הנייד והחזקתו בתחנת המשטרה ללא תיעוד וללא רישומו כמוצג. ביחס לעניין זה העיד החוקר שחקר את הנאשם, רס"ב שלמה כרמי, כי אחד השוטרים מסר לו את מכשיר הפלאפון כדי שיחזירו לנאשם. כמו כן ציין השוטר כרמי כי המכשיר לא שימש כמוצג מאחר ולא נרשם כמוצג במחסן המוצגים.

ממזכר שכתב השוטר עוזי קטני מיום 20.01.13 (נ/2) עולה כי מכשיר הפלאפון של הנאשם נתפס על ידו לאחר שבמהלך חקירתו, סירב הנאשם לפתוח את המכשיר (באמצעות קוד) על מנת שהשוטר יוכל לצפות בסרטון שהיה בו. האמור לעיל תומך בדברים שאמר הנאשם בעדותו כי השוטרים החליטו לקחת את המכשיר לאחר שסירב לפתוח אותו באמצעות הקוד האישי שלו.

מהודעת הנאשם מיום 22.01.13 (ת/4) עולה כי מכשיר הפלאפון הוחזר לו במעמד החקירה. צוין כי הנאשם מאשר בחתימתו את קבלת המכשיר והעדר טענות למשטרת ישראל. עולה כי יש בסיס לטענת ב"כ הנאשם לפיה מכשיר הפלאפון נלקח ממנו ללא עילה לתפיסתו ובניגוד לנהלים.

מחדלים אלו משליכים באופן ישיר על התנהלות השוטרים בנוגע לספק בעילה לעיכובו הראשוני של הנאשם ולתפיסת מכשיר הפלאפון ללא הצדקה ממשית ויחסם כלפי הנאשם בתחנת המשטרה. מטבע הדברים הולכת ופוחתת מהימנות גרסת המאשימה ומנגד מתחזקת גרסת הנאשם לפיה האירועים שאירעו בתחנת המשטרה קשורים באופן ישיר להסרת החיפוש ולא לאיום על שוטר או התפרעות, כפי שיוחס לו.

בתשתית הראייתית של התביעה נפלו כשלים נוספים ועיקרם הימנעות מזימון עדים נוספים. על אף שבתחנת המשטרה היו שוטרים נוספים בעת שלטענת המאשימה איים הנאשם על השוטר קדינוב באוזני השוטר בלנקי, לא הובא ולו שוטר אחד להעיד ביחס לדברים שאמר הנאשם והאופן בו התנהג בתחנת המשטרה. לא זומנה השוטרת בקבלה, זהבה, עימה דן הנאשם בכל הנוגע להחלפת הבוחן, ובולטת בהעדרה

עדותו של השוטר בוריס קדינוב, אשר גורם משמעותי באירוע. בוחן הרכב אשר פסל את רכבו של הנאשם אף הוא לא הובא להעיד והדבר מצטרף לשורת מחדליה של המאשימה.

בנוסף, לא נסתרה הטענה כי בתחנת המשטרה מותקנות מצלמות אשר סביר להניח שתיעדו את אופן התנהגותו של הנאשם. חרף זאת, לא מצאה המאשימה לנכון להציג סרטון בו ניתן לראות את הנאשם מתפרע בתחנת המשטרה, כפי שנטען.

חרף גרסת המאשימה ועד התביעה המרכזי לפיה נתפסו שני סכינים בחזקתו של הנאשם, לא מצאה המאשימה לנכון להציג ולו סכין אחת שנתפסה ואף לא ניתן הסבר לעובדה שלא הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין החזקת סכין.

האם הוכחה האשמה מעבר לספק סביר

12. ראיות התביעה נשענות על עדותו הרעועה של השוטר בלנקי שלא נתמכה בראיות נוספות וכן מצאתיה כלא מהימנה. עדויות השוטרים נחום וכרמי אינן מחזקות את גרסת המאשימה הן ביחס לעבירת האיומים והן ביחס לעבירת ההתנהגות הפרועה במקום ציבורי.

למעשה לא הובאו ראיות מספיקות להוכחת העבירה של התפרעות במקום ציבורי, שעה שלא מצאתי כי ניתן להסתפק בעדות השוטר בלנקי ומחמת אי העדת שוטרים נוספים שהיו נוכחים בחדר הבילוש. אשר לעבירת האיומים, על רקע מכלול הנסיבות שקדמו לאירוע, לא ניתן להסתפק בעדות השוטר.

מנגד, הנאשם העלה גרסה, אשר למרות חומרת הטענות בה, לא התבררה כטענות בדים, אלא יש בה מעבר להטלת ספק סביר בגרסת המאשימה. גם אם לא ניתן לקבל את גרסת הנאשם כעמידה במאזן ההסתברויות, בנסיבות העניין נמצא ספק סביר בגרסת המאשימה. גרסתו כי לא איים, אלא כי הטענה לאיומים מצידו נבעה מהעימות שלו עם השוטרים, די בה כדי להקים ספק סביר. עדות הנאשם הותירה בי רושם חיובי, חרף קשיי השפה שלו, ולא התרשמתי כי בדה את כל הטענות. הנאשם חזר על הדברים שמסר הן במשטרה והן במשרד מח"ש אליהם פנה כדי להתלונן על אלימות מצד השוטרים. התנהלות המשטרה מעידה על מחדלים המחזקים את גרסת הנאשם ומערערים עוד יותר את גרסת המאשימה.

לעבירת האיומים שתי עדויות סותרות, האחת של השוטר עימו היה לנאשם עימות קודם והשנייה של הנאשם אשר הכחיש כי איים. מהנסיבות עולה כי הנאשם לא השלים עם התנהגות השוטרים ואף התעמת איתם בעת עיכובו באירוע הראשון ואף כעס על יחס הבוחן ביום האירועים בגינם נעצר. למרות שהתרשמתי כי הנאשם אדם עיקש שאינו חושש להתעמת עם השוטרים, לא מצאתי כי הייתה לו התעוזה לאיים על שוטר בתחנת משטרה. ממכלול הנסיבות מסתברת יותר גרסת הנאשם כי על רקע עימות קודם עם השוטר, והעובדה כי עמד על שלו והבטיח לשוטר כי לא יוותר על תלונה כנגדו, נולדה תלונה השווא על איומים על שוטר. גם אם לא ניתן לקבל כמהימנה את כל גרסת הנאשם, העלה הוא ספק סביר בגרסת המאשימה.

על כן מצאתי כי יש לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

13. בשולי הדברים אציין כי מאחר וזיכיתי את הנאשם התייתר הצורך לדון בטענה המקדמית שהעלתה ב"כ הנאשם בסיכומיה לפיה יש לבטל את כתב האישום מחמת פסול או פגם שנפל בו או מחמת הגנה מן הצדק מאחר והגשת כתב האישום כנגד הנאשם פוגעת באופן חריף בתחושת הצדק וההגנות. מעבר לנדרש אני סבור כי לאור טיב העבירה המיוחסת לנאשם, שאף לגרסתו האירוע היה לפני האלימות המשטרית, לא מדובר במקרה אשר חייב קבלת "אישור שפיטה" לצורך הגשת כתב אישום. בנוגע ליתר טענות הנאשם, אלו טענות הגנה לגופו של עניין ולא טענות מקדמיות. לו היה מוכח כי איום על השוטר, אזי לא היה בהעמדתו לדין בנסיבות העניין כדי הקים את ההגנה מן הצדק.

סוף דבר

14. לאור כל האמור לעיל אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, במעמד הצדדים